

Josep Gordi, el Dr. Joan Vilà i Valentí i Jordi Icart. Foto Maure Luís

Salvador Llobet, investigador i professor universitari

El dia 20 ens vam poder delectar escoltant la conferència que el doctor Joan Vilà i Valentí va pronunciar al voltant de la figura de Salvador Llobet, personatge que coneixia a fons i amb qui l'unia una bona i llarga amistat de tants anys de vinculació comuna al món universitari.

En va fer la presentació el doctor Josep Gordi, bon conegut del Museu de Granollers, actual director del Museu de Mollet, ex-alumne del doctor Vilà el qual, a més, li dirigí la tesi doctoral.

El motiu de convidar el doctor Vilà i Valentí fou, tal com ja hem apuntat abans, per la gran coneixença que tenia de Salvador Llobet. És en el marc universitari on coneix Salvador Llobet, primer com a alumne i després com a company professor i investigador. De tots aquests anys, a prop de cinquanta, en surt una estreta i continuada relació alhora que una entranyable amistat.

Vilà i Valentí és bàsicament un home d'universitat, un professor en lletres majúscules. Fa cinquanta anys que és a la Universitat, primer com a alumne, després com a catedràtic de geografia, ara com a professor emèrit. Va impulsar el primer Departament de Geografia a Catalunya i en va ser director durant vint anys. És mig segle formant estudiants i investigadors. La seva afició a la geografia, ens confessa, té l'origen en la seva afició excursionista i en l'estima que té pel país. Vilà i Valentí destaca pel seu amor per la terra, pel medi natural, pels gèneres de vida, pels paisatges, per l'estudi de l'activitat humana i sobretot pels grans coneixements que té dels topònims que omplen el nostre territori. A més de professor és un investigador nat sobretot en temes de geografia regional i agrària.

Ha estat guardonat amb la medalla Narcís Monturiol al mèrit científic i tecnològic i ara és vicepresident de la

Foto Martí Boada i Joan Garriga. Foto Maure Luís

Comissió Científica de la Fundació Catalana per a la Recerca. La seva projecció internacional ha estat important en el camp de la geografia, i durant el període 1980-88 vicepresident de la Unió Geogràfica Internacional.

La conferència sobre el doctor Llobet, com el seu títol indica, va estar centrada en la seva faceta com a investigador i professor universitari, i destacà el seu tarannà exigent i rigorós, alhora que engrescador amb els alumnes, i aquest rigor científic i teòric sempre anava seguit de treballs de camp i sortides pràctiques que feien que l'entusiasme que vivia com a geògraf l'encomanés als seus alumnes d'una manera directa. Tot això sense oblidar el seu caràcter exigent que, vist d'una manera superficial, podia donar la sensació d'orgullós i pedant.

La conferència va estar plena de rigorositat i, alhora, d'anècdotes per donar la visió de Salvador Llobet com a professor i no cal dir que amb una personalitat com la del doctor Vilà i Valentí la conferència fou del més gran interès i un verdader plaer, tant pel seu contingut com per les formes; no en va el doctor Vilà s'ha passat anys i anys davant dels seus alumnes. Un llenguatge fàcil, planer, ordenat, rigorós, amè i un xic irònic i divertit. Una alenada de bon saber que tan escasseja en els nostres dies en què la grolleria i la mediocritat imperen a tots els nivells.

El Montseny 50 anys després

La conferència del dia 27 a càrrec d'en Martí Boada també va ser molt interessant, encara que més tècnica. En Martí Boada va explicar que està fent la seva tesi doctoral basada en el Montseny, i prenent com a referència la tesi del doctor Llobet, va anar desenvolupant la conferència en paral·lelismes de la situació del Montseny actualment i la situació ara fa 50 anys. Segons la seva exposició vam entendre com el tipus d'utilització del sòl ha anat seguint una evolució en la que podem estar més o menys d'acord. Una cosa si que ha canviat i de forma molt significativa; la gestió del Montseny com a Parc Natural.

Els canvis econòmics, l'accés al Montseny amb les noves vies de comunicació i la nova situació del massís com a Parc Natural, amb un tipus de gestió determinat, han provocat la transformació del Montseny en un espai més lúdic, i l'ha convertit en una zona fràgil i en perill de transformacions determinants pel seu futur. La seva estructura natural, les característiques climàtiques i l'activitat humana l'havien configurat en un territori amb unes característiques diferenciades que actualment es troben en una situació delicada de supervivència cara al futur

En resum: dues conferències per recordar gratament degut tant a la personalitat dels conferenciants com dels temes tractats, així com d'assistència de públic que va ser molt nombros.

Els conferenciants van rebre uns records de l'acte i, posteriorment, van sopar a la Fonda Europa de Granollers.

Ambdues conferències van tenir lloc al Museu de Granollers a dos quarts de nou del vespre.

Josep Gargallo i Maure Luís